

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.362/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Ügyvédi Iroda neve (felperesi képviselő címe., eljáró ügyvéd: dr. Ruzsbaczky Nóra)
Az alperes:	Készenléti Rendőrség (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Ökrös Csaba jogi előadó
A per tárgya:	teljesítményértékeléssel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (20. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 34.K.701.993/2022/19. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Iroda1 (a továbbiakban: Iroda1) főosztály1 osztály1 alosztály1 állományában teljesített szolgálatot az alperesnél, a 2021. január 1. napjától 2021. július 15. napjáig terjedő időszakban alosztályvezető beosztásban. Az alperes a 2021. július 16. napjától 2021. augusztus 31. napjáig tartó időszakra az eredeti szolgálati beosztásának ellátása alóli mentesítéssel megbízta a felperest a osztály1 (a továbbiakban: osztály1) szolgálati helyen osztályvezető beosztás ellátásával. Ezt követően a 2021. szeptember 6. napjától a 2022. február 4. napjáig terjedő időszakra a központ1 szolgálati helyre 450 órás intenzív felsőfokú angol nyelvtanfolyamra került átrendelésre, melynek ideje alatt a munkáltatói jogkör gyakorlója változatlan maradt.

[2] A felperes megbízott alosztályvezetői munkakörére vonatkozó, 2019. január 24. napján kelt munkaköri leírása értelmében a felperes értékelő vezetője a osztály1 osztályvezetője, kontrollvezetője pedig a főosztály1 vezetője. Beosztásának változására figyelemmel a felperes részére további munkaköri leírás kiadására nem került sor.

[3] A felperes 2021. január 1. és 2021. december 31. napjai közötti időszakra szóló teljesítménykövetelmény-meghatározásában értékelő vezetőként személy1, a osztály1 osztályvezetője került feltüntetésre. A 2021. július 1. napjától 2021. december 31. napjáig tartó időszakra vonatkozó teljesítménykövetelmény-meghatározásban személy2 szerepelt értékelőként.

[4] A 2021. január 1. napjától 2021. június 30. napjáig terjedő időszakra szóló szám1Tér számú, személy1 értékelő vezető által kiállított teljesítményértékelés szerint a felperes az egyéni teljesítménykövetelményeket 70,67%-os azaz „jó” szinten, a kompetencia alapú munkamagatartás tényezőit 70,93%-os azaz „jó” szinten teljesítette. A 2021. július 1. napjától 2021. december 31. napjáig terjedő időszakra szóló, szám2.Tér számú, személy2 értékelő vezető által kiállított teljesítményértékelés szerint a felperes az egyéni teljesítménykövetelményeket 55%-os, azaz „megfelelő” szinten, a kompetencia alapú munkamagatartás tényezőit 54,21%-os, azaz „megfelelő” szinten teljesítette. A szám3Tér számú minősítés a felperes éves eredményét 69,01%-osra, azaz „megfelelő”-re minősítette, a minősítő lapon értékelő vezetőként személy2, kontrollvezetőként és állományilletékes parancsnokként személy3 került feltüntetésre.

[5] A felperes a 2021. évre vonatkozó teljesítményértékelései és a 2021. évi minősítése kapcsán a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 113. § (2) bekezdése alapján szolgálati panaszt terjesztett elő, melyben vitatta, hogy a teljesítményértékelések és a minősítés kellően objektívek, valós tényeken, illetve okszerű mérlegelésen alapulnak. Álláspontja szerint a közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 17. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltak nem teljesültek, személyes elbeszélgetés vele nem történt. Az egyéni teljesítményértékelésekben szereplő százalékos értékek megalapozatlanok, szubjektív-negatív ellenszenvre épülnek, objektív adatokkal és iratokkal cáfolhatók. A minősítő lap tekintetében előadta, hogy 2018. szeptember 1. napjától a felderítések és elfogások száma jelentősen javult; egy ügyésszel ugyan volt konfliktusa, azonban az ügyességekkel folyamatos és jó kapcsolatot tartott fenn, ahogyan más társszervekkel is. Vezetői ellenőrző tevékenysége kapcsán kifogást a munkája során nem kapott, ellenőrzései folyamatosak voltak. 14 évig dolgozott kábítószer ellenes területen, minden alkalommal kiváló értékelést kapott, továbbá szinte minden évben részesült jutalomban is.

[6] Az alperes a határozatszámilált számú határozatával a felperes szolgálati panaszát elutasította. Döntésének indokolásában kifejtette, hogy az értékelő vezetők figyelembe vették a felperes alosztályvezetői, osztályvezetői tevékenységét, továbbá azt, hogy az átrendelés időtartama alatt nem végzett szakmai munkát. Értékelő elbeszélgetésre azért nem került sor, mert a felperes műtési beavatkozáson esett át, melynek időszaka alatt betegállományban volt, a teljesítményértékelést pedig 2022. március 15. napjáig el kellett végezni. A teljesítményértékelések és a minősítés az értékelési szempontoknak megfelelően kerültek kiadásra, valós tényeken alapulnak, az azokban foglalt megállapítások a mérlegelési jogkör kereteit nem haladták meg. „Megfelelő” teljesítményként értékelhető, ha az értékelt a munkaköréből eredő feladatokat az elvárt szinten, határidőre maradéktalanul elvégzi, a munkaidőben munkaképes állapotban rendelkezésre áll, betartja a magatartási, viselkedési és öltözködési szabályokat.

A felperes keresete, az alperes védirata

[7] A felperes a pontosított keresetében a 2021. év I. és II. féléveire vonatkozó teljesítményértékelések és a minősítés megsemmisítését, valamint az alperes új eljárásra kötelezését kérte a teljesítményértékelés és a minősítés ismételt elvégzése érdekében. A Korm. rendelet 17. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozással előadta, hogy nem történt vele személyzeti elbeszélgetés, jogellenes a teljesítményértékelések kiadása. A betegállománya nem képezte akadályát az elbeszélgetés megtartásának, 2021. március 12. és 15. napjai között arra sor kerülhetett volna. A teljesítményértékelések és a panaszt elutasító alperesi határozat számos stratégiai, hosszútávú és osztályvezetői kompetenciába tartozó feladatot nevesít, amelyek nem vagy nem kizárólag az ő hatáskörébe tartoztak. A nemzetközi kapcsolattartás a osztályl feladata volt, azonban abban vezetői oldalról szinte kizárólag ő vett részt. A nemzetközi együttműködést folyamatosan fejlesztette, részt vett nyelvtanfolyamon is; negatív észrevételt a munkájával kapcsolatban nem kapott. A kábítószer bűnözéssel összefüggő ismeretek beszerzése terén is megfelelő munkát végzett, ő szervezte meg a korábban nem létező fórumot, továbbá elkészítette a Irodal éves kábítószer ellenes tevékenységéről szóló összefoglaló jelentést, valamint a Magyar Rendőrség jövőbeli országos kábítószer ellenes stratégiájának tervezetét is. A humán felderítés tekintetében feladatmeghatározást nem kapott; a felderítéssel foglalkozó személyek száma – a panaszt elutasító határozatban foglaltakkal szemben – csupán 15 fő volt. Egyetlen alkalommal sem tagadta meg a társosztályok részére történő segítségnyújtást, abban számos alkalommal maga is részt vett. Az iratfegyelem nem alosztályvezetői kompetencia, azt a rövid időszakú osztályvezetői tevékenysége során irreális lett volna megreformálnia. Nem kapott soha olyan tartalmú észrevételt, hogy a szakmai anyagai semmitmondóak vagy helyesírási hibákat tartalmaznak. Az átrendelésének ideje alatt több kollégája és külföldi társszerv is megkereste szakmai kérdésekkel, melyekben minden esetben segítséget nyújtott, továbbá értékelést is kapott, ezért megalapozatlan, hogy ezen időszakban nem végzett szakmai munkát.

[8] Az alperes a védiratában elsődlegesen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kereset

elutasítását kérte, mivel a felperes teljesítményét a valós tények okszerű mérlegelésével értékelte. Másodlagosan a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja szerint kérte a kereset elutasítását, mert a keresetből nem lehet arra következtetni, hogy a felperes valamely jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme megvalósult. A Iroda1 igazgatójának a KR Iroda1 ügyrendjéről szóló 1/2021. (XII. 22.) Iroda1 ig. intézkedésére (a továbbiakban: Iroda1 ig. intézkedés), a Korm. rendelet 4. § b) pontjára, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló egyes fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai teljesítményértékelésének ajánlott elemeiről, az ajánlott elemek alkalmazásához kapcsolódó eljárási szabályokról, a minősítés rendjéről és a szervezeti teljesítményértékelésről szóló 26/2013. (VI. 26.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. § 4. és 11. pontjaira, valamint 6. § (3) bekezdésére utalással kifejtette, hogy az értékelő vezetői jogszerűen értékelték a felperes 2021. évi teljesítményét. A 2021. évi I. félévi teljesítményértékelés során értékelő vezetőként személy1, míg a II. félévi teljesítményértékelés során személy2 jogszerűen járt el. A 2021. évi teljesítményértékelés és minősítés elkészítésének időpontjában kontrollvezető csak a felperes állományilletékes parancsnoka, személy3 lehetett.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes 2021. év I. és II. féléveire vonatkozó teljesítményértékeléseit, valamint a 2021. évre vonatkozó minősítését megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Döntésének indokolásában utalt arra, hogy a peres felek az ügyben tartott tárgyaláson hozzájárultak az ítéletnek a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 347. § (1) bekezdés d) pontja szerinti rövidített indokolással történő meghozatalához. Határozata [21] bekezdésében felsorolta azokat a jogszabályhelyeket, amelyekre az ítéletét alapította. Az új eljárásra vonatkozóan meghagyta az alperesnek, a felperes 2021. évi teljesítményértékelését és minősítését úgy végezze el, hogy abban értékelő vezetőként, kontrollvezetőként és jóváhagyóként a vonatkozó jogszabályhelyek alapján feljogosított vezetők szerepeljenek, továbbá a teljesítményértékelést és a minősítést valós tényekkel támassza alá. A minősítésnek világos, valós és okszerű szöveges indokolást kell tartalmaznia; a teljesítményértékeléseknek és a minősítésnek meg kell felelniük a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek. Az alperes további bizonyítási indítványait mellőzte figyelemmel arra, hogy az ügyben a 2021. év I. félévi teljesítményértékelés valótlan volta és a II. félévi teljesítményértékelés semmissége, valamint mindezek miatt a 2021. évi minősítés jogellenessége okán a rendelkezésre álló adatok alapján érdemi döntést lehetett hozni.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására irányult. Fellebbezését a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére alapította. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytelenül, illetve nem

össességében, hanem azok közül egyeseket kiemelten, másokat pedig teljes egészében figyelmen kívül hagyva értékelte.

[11] A 2021. év I. félévi teljesítményértékelés és minősítés valós tényeken alapul, részletesen és okszerűen indokolt. A BM rendelet 7. § (1) bekezdése értelmében a kontrollvezető jogosult a teljesítményértékelési elemeket módosítani vagy kiegészíteni, a teljesítményértékelést megváltoztatni. A 7. § (2) bekezdése szerint a kontrollvezető az értékelő megbeszélésen részt vehet, az értékelő vezető vagy az értékelt személy kérésére köteles azon részt venni. A 10. § második fordulója szerint a minősítési javaslatot a kontrollvezető felülvizsgálja, indokolt esetben megváltoztathatja. Mindezekre figyelemmel, amennyiben a teljesítményértékelés valótlan lett volna, a kontrollvezető jogosult lett volna azt módosítani, kiegészíteni, vagy megváltoztatni. Mivel ez nem történt meg, a teljesítményértékelés ténybeli és eljárásjogi szempontból megalapozottnak, jogszerűnek tekintendő. A BM rendelet 7. § (2) bekezdése szerint a felperes nem kérte a teljesítményértékelés kontrollvezető általi felülvizsgálatát. Az elsőfokú bíróság személy1 tanúvallomása alapján jutott arra a következtetésre, hogy a 2021. év I. félévi teljesítményértékelés valótlan, azonban nem vette figyelembe, hogy a kontrollvezető a teljesítményértékelést valósnak elismerve aláírásával látta el, és a BM rendelet 10. §-a szerint az állományilletékes parancsnoknak aláírásra felterjesztette. személy1 tanúvallomása önmagában nem lehetett elégséges a felperesi teljesítményértékelés valótlan voltának megállapítására. A tanúvallomások, valamint a felperesi nyilatkozat és személy2 tanúvallomása közötti ellentétek feloldására utólagos bizonyítási indítvány keretében indítványozta személy4 ügyész és személy5 rendőr ezredes tanúkénti meghallgatását, melynek az elsőfokú bíróság a Kp. 78-79. §-ait és a Pp. 220. § (1) bekezdés a) és b) pontjait, valamint (3) bekezdését sértve nem adott helyt.

[12] A 2021. év II. félévi teljesítményértékelés kapcsán a BM rendelet 2. § 4. és 11. pontjaira, 6. § (3) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú melléklet VI. sorszáma, továbbá a Korm. rendelet 4. § b) pontjára utalással és a Irodal1 ig. intézkedés felhívásával kifejtette, hogy a fenti normákban foglaltakat az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, holott azok alapján a 2021. év II. félévi teljesítményértékelést és a 2021. évi minősítést személy2 rendőr ezredes jogosult volt elkészíteni.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – tartalma szerint – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen mellőzte az alperes további bizonyítási indítványait, mivel személy4 ügyész esetleges nyilatkozata nem lett volna releváns, és a tényállás személy5 rendőr ezredes meghallgatása nélkül is megállapítható volt. A Irodal1 ig. intézkedésben foglaltakat az elsőfokú bíróság értékelte, és hivatalból vizsgálta, hogy személy2 jogosult volt-e a teljesítményértékelés elkészítésére. A Irodal1 ig. intézkedés 15. f) pontja értelmében a főosztályvezető látta el a kontrollvezetői jogkört. A fellebbezésben előadottak az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozást nem tartalmaztak, az alperesi érvelés az elsőfokú ítéletben foglaltak megdöntésére nem alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdés alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A fellebbezésben foglaltak érdemi értékelését azonban az elsőfokú ítélet Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 347. § (1) bekezdés d) pontja szerinti rövidített indokolására, valamint a fellebbezés tartalmára tekintettel az alább kifejtettek miatt érdemben nem végezhetette el.

[16] Az ítéltábla elsőként arra mutat rá, hogy az alperes a fellebbezésében nem vitatta a rövidített ítéleti indokolás elsőfokú bíróság általi alkalmazásának jogszerűségét; az elsőfokú bíróság az ítéletének [20] bekezdésében maga is rögzítette, hogy arra a Kp. 84. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 347. § (1) bekezdés d) pontja alapján került sor, ami megfelel a peres iratok szerinti tényeknek. Az ítéltábla azt is megállapította, hogy az elsőfokú ítéletben hiánytalanul szerepelnek a Pp. 347. § (2) bekezdése által a rövidített indokolású ítélettel szemben támasztott tartalmi elemek.

[17] A másodfokú bíróság a rövidített indokolást tartalmazó ítélet elsőfokú eljárásban betöltött szerepe, az elsőfokú bíróság általi alkalmazásának jogorvoslati eljárás során történő értékelése tekintetében a fellebbezési eljárásra nézve is irányadónak tartja a rövidített indokolást tartalmazó ítélet felülvizsgálati eljárásban való felülbíráhatósága kapcsán kialakított következetes kúriai gyakorlatot (Kfv.V.35.277/2023/2., Kfv.I.35.022/2023/3., Kfv.V.35.065/2023/2., Kfv.V.35.479/2022/2., Kfv.I.35.193/2023/3., Kfv.I.35.253/2023/11., Kfv.I.35.051/2024/3.). Ennek alapján leszögezi, hogy rövidített indokolás esetén az elsőfokú bíróság ítéletében jogszerűen nem szerepelteti a tényállás megállapításához vezető bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelését, illetve a döntéshez vezető jogi érvelést. Amennyiben ugyanis a peres felek hozzájárulnak az elsőfokú ítélet rövidített indokolásához, ezzel lemondanak arról a jogukról, hogy a bíróság az ítélete indokolásában számot adjon a bizonyítékok értékeléséről és az azokból levont következtetések jogi indokolásáról. Mindezek miatt az ítélet rövidített indokolással történő ellátásához való hozzájárulás szükségképpen kihat a jogorvoslat terjedelmére is. A másodfokú eljárás tárgya az elsőfokú bíróság ítélete, a fellebbezési eljárásban a fellebbezésben foglaltakat kell az elsőfokú ítélet jogi érvelésével ütköztetni. A másodfokú eljárás elengedhetetlen eleme, hogy az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság a fellebbezésben felhozott érvek alapján képes legyen megvizsgálni, a fellebbezési állításokat az ítélettel összevetni. Amennyiben a fellebbező fél hozzájárult az elsőfokú ítélet rövidített indokolással való ellátásához, utóbb a fellebbezését nem alapozhatja kizárólag olyan hivatkozásokra, amelyek az elsőfokú ítélet rövidített indokolásának sajátosságaiból eredően nem vizsgálhatók. A fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróság nem a kereset ismételt elbírálását valósítja meg, hanem az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyítékértékelés jogszerűségét értékelheti, mely másodfokú felülbírálati jogkör elengedhetetlen eleme, hogy a fellebbezésben felhozott érvek alapján képes legyen azokat megvizsgálni, és ez elsőfokú ítélet indokolásával összevetni. A rövidített indokolás folytán azonban ennek lehetősége nem áll fenn, ebben az esetben a másodfokú bíróság nem tudja vizsgálni, hogy a törvényszék a bizonyítékok értékelése során elkövetett-e, és ha igen, milyen hibákat.

[18] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítéletet a 2021. év I. félévi teljesítményértékelés tekintetében a bizonyítékok helytelen értékelésére és ebből eredően a további bizonyítási indítványainak jogszabálysértő mellőzésére hivatkozással támadta, míg a 2021. évi II. félévi teljesítményértékelés semmissége körében az irányadó jogszabályi rendelkezések és egyéb normák figyelmen kívül hagyását kifogásolta. Az elsőfokú ítélet indokolásából azonban a rövidített ítéleti indokolás lényegéből fakadóan éppen ezen fellebbezésben kifogásolt elemek hiányoznak. Az elsőfokú bíróság döntésének indokolásában a rövidített indokolással szemben támasztott jogszabályi követelményeknek megfelelően nem részletezte a bizonyítékok értékelését, amely alapján a 2021. év I. félévi teljesítményértékelés valótlan voltának megállapítására jutott. A bizonyítékértékelés részletezésének hiányában nem lehet állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy az elsőfokú bíróság a teljesítményértékelés valós volta tekintetében előterjesztett, a fellebbezésben kifogásolt bizonyítási indítványokat jogszerűen mellőzte-e, jóllehet a mellőzés indokát annak ellenére megadta, hogy az nem képezi a Pp. 347.§ (2) bekezdése alapján a rövidített indokolás kötelező tartalmi elemeit. A 2021. év II. félévi teljesítményértékelés semmissége, a teljesítményértékelést elkészíteni jogosult értékelő vezető személye tekintetében az elsőfokú ítélet [21] bekezdése az alkalmazott jogszabályhelyek felsorolásánál nem tüntetett fel minden, a fellebbezésben ezzel kapcsolatban hivatkozott jogszabályhelyet, részletes jogi indokolás hiányában azonban ebben a tekintetben sem vethetők össze a fellebbezési érvek az elsőfokú ítélet megállapításaival, az alkalmazott jogszabályhelyekből levezetett részletes jogi indokolás hiányában nem állapítható meg, hogy a fellebbezésben foglalt, az ott felsorolt jogi normákból levezett jogi érvelés alkalmas lehet-e az elsőfokú ítéleti döntés cáfolatára.

[19] Mindezekre tekintettel az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítéletet éppen olyan körben – a teljesítményértékelésekben szereplő tények és a minősítés indokai valóságának tekintetében elvégzett bizonyítékértékelés és az azzal kapcsolatos bizonyítási indítványok mellőzése, valamint a teljesítményértékelésben közreműködő személyek helytelen voltára alapított semmisségi ok körében az értékelő vezető, kontrollvezető és jóváhagyó személyére vonatkozó részletes jogi indokolás tekintetében – támadta, amelyek a rövidített indokolás jogszerű alkalmazásából eredően nem képezték az elsőfokú ítélet indokolásának részét, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakat az elsőfokú ítélet indokolásával ütköztetni nem tudta, a fellebbezés érdemi elbírálásához szükséges összevetést nem végezhetette el. Amennyiben a fellebbezésben foglaltakat az ítéltábla érdemben értékelné, az elsőfokú ítélet rövidített indokolására tekintettel lényegében a másodfokú döntésében maga végezné el először a keresetben és a védiratban foglaltak írásbeli levezetéssel ellátott részletes vizsgálatát és adná meg az elsőfokú ítélet részletes jogi indokolását, amelyre azonban jogszerű lehetősége nincs. A rövidített indokolás jogintézményének – a fent hivatkozott kúriai joggyakorlat alapján – nem az a célja, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részletes jogi indokolását a saját ítéletével pótolja.

[20] Mindezekre tekintettel a fellebbezésben előadottak nem alkalmasak arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által jogszerűen alkalmazott rövidített indokolással ellátott ítéletet a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között felülbírálja, ezért azt a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a kifejtett tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. április 9.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró